

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz štev. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Poštnina plačana v gotovini.

.....
Izhaja vsak petek
zjutraj in št.
poštnino vrec
celoletno 15 Din, z
leta 7-50 Din (za
leta 3-75 Din
Posamezna številka 40 p

PREMURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz štev. 7, I. nadstropje. Telefon štev. 7.

.....
Inserati: Ena šeststolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok). 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 40 p

3. štev.

Gornja Radgona, dne 20. januarja 1922.

IV. leto.

Kraljeva zaroka in njen politični pomen.

Po sklepu naše zadnje številke je došlo potom časopisja veselo poročilo, da se je naš kralj Aleksander zaročil z rumunsko kraljično Marijo. Ne samo, da dobi naš mladostni, junaški kralj soprogo, naša domovina dobi z novo kraljico in njeno rodbino dobre zaveznike. Iz tega vidika je kraljeva zaroka dalekosežnega pomena za razvoj naše države. Kakor pozdravlja narod oduševljeno to novico, tako pozdravlja dejstvo novih in trajnih političnih zvez.

S tem aktom se rešuje tudi zelo sporno prestolonasledniško vprašanje in se ne utrdi samo politična zveza z Romunijo, temveč tudi s sosedno Grčijo, ker je s tem korakom našega vladarja postal grški prestolonaslednik svak našemu kralju.

Zbližanje Jugoslavije, Romunije in Grčije je za ohranitev miru na Balkanu velikanskega pomena. Največji pomen tega zgodovinskega dejanja pa leži v zblizenju z rumunskim dvorom, ki je bil naši neprijetni „zaveznici“ do sedaj kolikor-toliko prijazen. S to zvezo pa bo romunski dvor prisiljen, čuvati interese one Jugoslavije, katere kralj je vstopil z Romunijo v krvno zvezo, one Jugoslavije, kateri preti vedno s svojo zavratno politiko — Italija.

Pa ne samo, da rodbinska trozveza Jugoslavije, Romunske in Grške pripomogla k sijajni bodočnosti Balkana, ona je predvsem dalekosežnega pomena za mednarodni položaj vladarske hiše; kajti kraljeva zaročenka ima velikansko sorodstvo vseh najvplivnejših evropskih dinastij. —

Res je sicer, da v državi kakor je naša, ne pride absolutna kraljeva moč do veljave kakor v vseh modernih, parlamentarnih državah, kjer odloča volja naroda, ali kljub temu je ta krvna zveza ne samo čista rodbinska zadeva kraljeve hiše, ampak sega njen pomen v razvoj naše zunanje in tudi notranje politike.

Cela Jugoslavija se raduje tega dogodka, ki nam daje v teh negotovih časih jamstvo trajnega miru in prijateljstva s sosednimi državami.

Dal Bog, da ne bi ostalo pri slepem upanju in blestečih nadah in da bi iskrenim kraljevim besedam, ki so se izmenjale ob priliki zaroke sledila tudi dejanja, vredna nove krvne trozveze. S pomočjo Čehoslovaške in drugih prijateljskih držav pač ne bo težko, izpodbiti tla političnemu vplivu Italije na Balkanu.

Slovenski narod ob severni državni meji pozdravlja ta velepomembni dogodek in kliče kralju-junaku: **Bilo srečno!!**

Važna davčna zadeva.

Vložite takoj napovedi za dohodnino za leto 1922! Finančna delegacija v Ljubljani razglasa: Za odmero dohodnine in plačarine za leto 1922 morajo podati davčni zaveznici, ne da bi čakali poseben poziv od davčnega oblastva, najkasneje do dne 31. januarja 1922 napoved o svojih davku zavezanih dohodkih in tudi o dohodkih onih svojcev, ki žive z davčnimi zaveznici v skupnem gospodarstvu. Dohodki članov hišnega gospodarstva

iz službenih prejemkov se ne prištevajo k dohodku hišnega poglavarja. Potrebni uradni obrazci se dobivajo brezplačno pri davčnih oblastvih in davčnih uradih. Napovedi je oddati v Ljubljani pri davčni administraciji, drugod pa pri onem davčnem okraj. oblastvu, v čigar okraju davčni zavezanec redno prebiva. Davku zavezani dohodki se morajo napovedati v znesku, ki so ga v letu 1921 v resnici dosegli. Ako dohodki še ne obstoje celo leto, jih je vzeti v poštev po verjetnem letnem donosu. Napoved se sme ali vložiti pismeno ali pa dati ustno na zapisnik, in sicer tudi pri pristojnem davčnem uradu. Ker utegne pozneje naval strank narasti, se opozarjajo davčni zaveznici v svojo lastno korist, naj podajo ustne napovedi čim preje. Kdor v določenem roku ne vloži napovedi, temu se dohodnina lahko odmeri brez nadaljnjega poziva na podstavi uradnih pripomočkov. — Iz tega sledi, da naj naši ljudje takoj sestavijo napoved o dohodkih in izdatkih v letu 1921. Ti dohodki in izdatki so merodajni za odmero dohodnine za l. 1922. Kdor tekom januarja, najpozneje pa do 31. t. m. napovedi ne vloži, temu bode davkarja sama odmerila dohodninski davek in seveda tudi po svoje. Proti odmeri dohodnine od strani davkarja ni nobenega priziva (pritožbe). Na uradne pozive naj noben ne čaka, ker teh ni več. Zato je nujno potrebno, da odbori kmetijskih zvez v posameznih občinah oziroma farah opozore naše ljudi na to in jim gredo pri sestavi napovedi na roke. Pri sestavi napovedi naj sodelujejo vsi naši izobraženci in odborniki. Napoved napišite; kar na navadni polji papirja. Najprej napišite naslov, n. pr. Davčna oblast v Ljutomeru, G. Radgona itd.), kamor pač davčni zavezanec spada, potem dohodke in izdatke. Na koncu zapišite datum in svoj cel naslov, ki mora biti jasno napisan. Našim ljudem bi nadalje svetovali, da si prepise napovedi shranijo. Tega sicer doslej niso imeli v navadi, toda kakor sem rekel, dobro bi bilo in imajo od tega dvojno korist: 1. vedo prihodnje leto kaj in koliko so prejšnje leto napovedali in 2. slučaju, da stresa davčna oblast kakšne sitnosti, se je vedno lahko pove in pokaže, kaj se je napovedalo. Končno bodi pripomnjeno, da pošljete lahko po več napovedi skupaj v eni kuverti, seveda najbolje priporočeno. Torej da se obvarujete raznih sitnosti, izpolnite napovedi za dohodnino do 31. januarja 1922.

Važno za dvolastnike.

Gornjeradgonska carinarna je poslala vsem okoliškim občinam sledeči razglas:

Občina se prosi, naj obvesti vse one, kateri žele za leto 1922 zaradi svojega dvolastnega posestva podnesti prošnjo, da naj to store do najkasneje 15. februarja 1922. Dvolastniki iz naše strani imajo prošnjo kolekovati s kolekom po 2 dinara ter isti priložiti uverenje občine, v kateri prosilec stanuje (na našem teritoriju), da se njegovo posestvo v resnici nahaja v Avstriji in sicer v zoni do 10 kilometrov od meje ter v čem njegovo onostransko posestvo obstoji (travniki, njive, pašniki, gozdovi itd.) in koliko meri (v hektarih in oralih). Poleg tega treba še potrditi, da ima i na naši strani hišo, posestvo itd. in kolika je vrednost istega. To uverenje podpada taksi 5 (pet) dinarjev.

Dvolastniki z avstrijske strani, taksirajo prošnjo z 2 (dvadinariskim) kolekom in priložijo potrdilo naše občine, v kateri se nahaja posestvo, v katerem je označeno, da leži posestvo v zoni do 10 kilometrov od meje. Nadalje je v potrdilu označiti posamezne dele posestva, kakor zgoraj. Potrdilo je taksirati s kolekom od 5 (pet) dinarjev.

Za naše dvolastnike mora biti potrdilo potrjeno od občine, katere potrdilo izda, da je imenovani dobrega zadržanja in politično nesumljiv. To potrdilo ima biti potrjeno od okr. glav. Ljutomer in od komandira 10 čete granične trupe v Žepovcih.

Dvolastniki iz Avstrije, morajo imeti uverenje, koje jim izda naša občina, v kateri posestvo leži, uverjeno od okrajnega glavarstva v Ljutomeru.

Z uverenjem (potrdilom) od naše občine mora vsak dvolastnik (iz naše kakor iz avstrijske strani) priložiti prošnji tudi jamstvo, da jamci s celim svojim posestvom na našem teritoriju za carinske pristojbine. To jamstvo potrdi občina, katere potrdilo izdaje in taksira s kolekom. Veličina takse je 10 para od 100 dinarjev od vrednosti posestva. Vrednost posestva je navesti.

V prošnji naj vsak dvolastnik označi natančno in točno, katere osebe njegove družine (n. pr. žena N. N. sin N. N. hlapec N. N. itd.) hodijo z njim čez mejo. To velja samo za osebe katere prestopijo mejo v svrhu obdelovanja zemljišča. Nadalje je točno označiti stvari, katere želi dvolastnik jemati seboj preko meje, živino, orodje ali seme (n. pr.: 1 voz, 2 konja, 2 pluga, 50 kg. žita itd.) Razven tega ima biti v prošnji navedeno, kje želi kdo prestopiti mejo. Nikdo ne more prestopiti na temelju izdane prolaznice na različnih mestih nego samo na jednom, katere je v prošnji označeno V delokrogu tukajšnje carinarnice se bode dovolil prestop meje preko mosta pri G. Radgoni, (straža štev. 2) na brodu pri Meleh, (straža štev. 1) na brodu pri Lutvercih (straža štev. 3) in na brodu v Črncih (straža štev. 4). Prehod se lahko vrši samo od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda.

Pripomni se, da ima pravico na prolaznico kot dvolastnik samo tisti, kateri posestvo, za katero želi prolaznico sam obdeluje in je v resnici tudi posestnik, nikakor pa ne oni, kateri ga ima v zakupu (najemu) ali ga je dal v najem.

Samo one prošnje, katere bodo tako izpolnjene kot je zgoraj rečeno s potrebnimi prilogami bode carinarnica upoštevala in poslala Generalni Direkciji Carin v odobrenje.

Zato se občina naproša, da ta oglas vsestransko in kar najbolje objasni in razglasi, da stranke ne bodo oškodovane, ker se izgovor o neznanju tega predpisa, ne bode nikomur uvaževal.

V slučaju, da kak interesent ne bi česa razumel, dobi pojasnilo pri svojem občinskem uradu. Ta razglas se je poslal sledečim občinam: G. Radgona, Crešnjevci, Zbigovci, Police, Boračeva, Orehovci, Kapela, Radinci, Dratovci, Rihtarovci, Črnci, Apače, Segovci, Lutverci, Nasova, Plitvica, Lomanoše in Plitviški vrh.

Tedenske novice

Davek na oglase, kakoršnega nam je za novo leto naklonil zakonodajni odbor v Belgradu, ne zadene samo oglasov kot takih, ampak tudi vsako notico, ki količkaj diši po reklamah za kako tvrdko, društvo ali celo posamezne osebe. Tako bomo v bodoče morali plačevati novi davek od naznanil o porokah, zarokah ter smrti med dnevnimi vestmi, o vsaki društveni prireditvi, ki količkaj omenja vstopnino ali kak drug dohodek. Izvzeta so menda samo naznanila sej, občnih zborov ter znanstvenih predavanj brez vstopnic. Iz tega razloga v bodoče naš list ne more brezplačno prevzeti nobenega takega naznanila oziroma vabila, ampak le proti plačilu zadevne oglasne pristojbine. Toliko obzirnosti bodo pač pokazala naša društva napram našemu listu, da mu ne bodo s svojimi objavami povzročala še denarnih žrtev. Za vsako tako prijavo naj se torej poleg pristojbine 20 vin za besedo doda in sicer za notice do 10 vrsti 50 para, do 30 vrst 1 dinar, do 60 vrst 3 dinarje in nad 60 vrst 5 dinarjev državnega davka.

Prekmurska meja ostane neizpremenjena. Presburo poroča: Povodom vesti lista „Bacs-Bodrog-Napla“ iz Subotice, da se bo vzhodna meja Prekmurja pomaknila za 900 m proti zapadu in da bo radi tega 26 krajev v Dolnje-lendavskem okraju pripadlo Madžarski, smo pooblašteni izjaviti, da so taki glasovi neresnični in izdani v javnost v svrhu madžarske propagande pri obmejnem prebivalstvu. Nasprotno tej vesti se meje napram Madžarski določajo po določbah mirovne pogodbe. Nelojalna madžarska propaganda, ki stremi po razveljavljenju mej, določenih na podlagi trianonske mirovne pogodbe, je jasna, ker je konferenca poslanikov odklonila madžarsko zahtevo po izpremembi

mej, v Prekmurju. Svet zveze narodov je odklonil tudi drugo zahtevo madžarske vlade, naj se vprašanje o mejah napram Madžarski postavi na dnevni red sedanjega zasedanja zveze narodov.

Naslov kralja Aleksandra. Dopisni urad nam javlja: Ministrstvo za notranje stvari je z odlokom z dne 2. januarja 1922, Sl. št. 14.681 ex 1921, naznanilo predsedstvu pokr. uprave, da mu je predsedništvo ministrskega sveta dostavilo naslednji dopis: „Stopivši na prestol kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je Nj. Vel. kralj Aleksander — drugi po vrsti vladanja — z imenom Aleksander prvi kralj (glasom čl. 56. ustave) Srbov, Hrvatov in Slovencev iz dinastije Petra I. Karadjordjeviča. Z ozirom na to je naziv vladarja naše nove kraljevine Aleksander Prvi (I.) kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev ter prosi po nalogu g. predsednika ministrskega sveta kabinet, naj se pri navajanju imena Nj. Vel. kralja rabi samo to ime.“

Obveznice vojnih posojil. Je precej naših državljanov, ki imajo svoje vrednostne listine deponirane v Avstriji, zlasti na Dunaju. Ne malo je tudi število občin, ki imajo deloma predvojne, več pa obveznice vojnih posojil zastavljene v Avstriji, zlasti pri dunajski poštni hranilnici. — Vse take vrednostne listine so sedaj v Avstriji pod zaporo. Na neko konkretno vprašanje, kaj bo s temi obveznicami, je odgovorila delegacija ministrstva financ v Ljubljani z dopisom z dne 16. decembra 1921, št. 4400/Val., da bo sklenila naša država glede vrnitve premoženjskih vrednot (torej tudi obveznic vojnih posojil) naših državljanov posebno pogodbo v zmislu čl. 265 senžermenske pogodbe. — Ni tedaj pričakovati, da bi občina trpela kako škodo radi tega, ker ima obveznice deponirane v Avstriji. Na ta odgovor opozarjamo vsa županstva radi tega, da pazijo na uradni poziv radi pravočasnih prijav, da ne zamude roka, ko izide tozadevni razglas v Uradnem listu. — Vendar pa moramo opozoriti vse prizadete — predvsem županstva, da velja vse to, kar smo povedali tukaj glede obveznic vojnih posojil, le v toliko, da se jim ni bati radi zapore v Avstriji in da se jim bodo vse te vrednostne listine vrnilo oziroma na drug način zajamčile pravice do obračuna. Vse obveznice pa so morale biti pravočasno bodisi žigosane ali pa prijavljene. Če je kdo, ali kako županstvo zamudilo rok za prijavo, se je bati, da je vsaka neprijavljena obveznica brez veljave. Vendar pa naj vsak, zlasti vsako županstvo, tudi v tem slučaju napravi naknadno prijavo na Ministrstvo finansija, direkcija direktnih državnih dugova, Beograd. — Seveda je treba zamudo zadostno utemeljiti in opravičiti.

Kdo dela draginjo? Kakor poročamo na drugem mestu, nas je osrečila naša za vse napredno vneta vlada z novim davkom na oglase (inserterate). Vsak, malo razumen človek ve, s kakimi težavami se mora boriti pri nas časopisje, da vsaj životari, le nad vse „kunštna“ vlada v Beogradu tega ne ve in ne čuti. Kaj so posledice tega davka? Inserterati se bodo podražili in z njimi tudi stvar, ki se ponuja ali išče. Sicer so vse tiskarne in lastniki listov vložili proti novemu davku ostre pritožbe, vendar je bore malo upanja, da bo kaj uspeha.

R. B.

Listek o melodijah.

„Pač mnogo, vzeli ste mi, mnogo...
A enega mi vzeli niste
in mi ne vzamete nikdar:
To pesmi so srebrnočiste,
to je glasov nebeški dar...“

(S. Gregorčič, „Ujetega ptiča tožba“.)

Kdo ve, kolikokrat prehodim moje samotne pešpoti, posute z ostrim, drobnim kamenjem? Kdo je štel vsa ta zlata jutra, presanjana z odprtimi očmi sredi mojih pešpoti, polnih trpkih razočaranj? Kakor vselej — se mi tudi danes smehlja mlado jutro in želi vso zlato srečo. A moja duša? Kakor da je zasuta od težkega kamenja ihti in prosi, pa ne ve, česa. V takih trenutkih sem si sam s teboj popolnoma na jasnem: O, saj ni bitja na svetu, ki ne bi obupavalo nad samim seboj in nad svojim Bogom. In koliko dobrote je bila deležna tolažbe žejna duša, ki je srečala tisoč nerazumljivih ljubezni. — V tem trpkem prepričanju stopam dalje, zaljubljen v svojo samotno in v bridko težo svojih misli, dokler me ne probudi v glasu violine melodija zaljubljene pesmi. — — —

Kako mil in sladek je glas violine kakor drhteča misel nedolžnega dekleta! Grem dalje; v travi in na listju leskajo biseri; jutranja rosa v blesku mladega solca. Nisem še srečal človeka, dasi hodim celo dolgo uro. — — —

Kako se imenuje morala človeka, ki je dal povod članku „Culukafirska kultura“? Ta človek je glavni razširjevalec „Kmetijskega lista“, je podstarosta Sokola, je hotel celo postati župan... je še to in ono. Pozivamo merodajno oblast, da z vso strogostjo nastopi v označenem slučaju, sicer bomo primorani, sporočiti zadevo na višje mesto. — Društva, ki imajo takega človeka v svoji sredini, so dolžna svojemu ugledu, da se ga iznebijo, dokler ni prepozno, sicer utegne pasti senca te sumljive moralne kvalitete na njih. Torej pozor!

Glasba. V Jugoslovanski tiskarni v Ljubljani so izšle sledeče pesmi: 1. Dvanajst napevov za lavretanske litanije za ljudsko petje, zložil P. H. Sattner. Odveč bi bilo podrobno opisovati omenjeno skladbo. Kdor pozna Sattnerja, ta tudi pozna njegova dela. Napevi so res za ljudsko petje ter so v njih bogati in ljubki melodični postopki s priprosto in lepo harmonizacijo. 2. Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in petje, zložil M. Bajuk. Vsebinsko obstoji iz 7 različnih narodnih pesmic. Ta skladba je kakor nalašč na naše tamburaške zборе. Skladatelj je v njej izrazil lepe in priproste imitacije. 3. Slovenski akordi I in II. zvezek zložil Karlo Adamič. Zvezka vsebujeta več mičnih in tudi kratkih ter lahkih pesmic, katere bodo osobito podeželskim zborom dobrodošle posebno v I zvezku „Jugoslovanka“, „Hrepenenje po domovini“ in „Vsi so prihajali“ ter v II zvezku „Na planine“ in „Molitev za Slovanski rod.“ 4. Nočne pesmi s samospeli za nizki glas s klavirjem, zložil Emil Adamič. Pesmi so zelo pripravne za koncertne prireditve in opremljene z bogato harmonizacijo posebno „Noč“ ter „Pesem nočnega čuvaja.“ 5. Kupleti I. II. III zložil Anton Grum za solospelje s spremljevanjem klavirja. Ti kupleti so zelo pripravni za sedanje predpustne zabave, niso težki ter jih lahko obvlada vsak spreten igralec na klavirju in je vsebinsko teksta precej humoristična. Skladatelju se je posrečilo opremiti solospelje z mično-harmoniziranim spremljevanjem. Navedene skladbe so zelo priporočljive.

Somišljeniki! Naročajte že sedaj naš novi krščansko socialni mesečnik „Socialna Misel“, ki izide 15. januarja in bo stala 100 kron na leto. Ker bo „Socialna Misel“ pisano razumljivo za vsakogar, ker bo načelna in bo veskozi zvesto zastopala izporočena nam od očeta našega delavstva dr. Kreka krščanska socialna načela, — da se človeška družba do korenin prenovi v duhu evangelija, ki pomenja osvoboditev od telesnega in duševnega suženjstva, je moralna in stanovska dolžnost tako katoliškega izobraženca kakor delavca, da „Socialno Misel“ podpira z agitacijo, naročevanjem in sodelovanjem; pravtako naša izobraževalna in strokovna društva, kajti Socialna Misel bo namenjena najširšem slojem. — Naroča se pri Ničman, Kat. tisk. dr. v Ljubljani.

Cene kruha v Nemčiji so se vsled poslabšanja valute in pritiska antante, naj država reducira svoje podpore in doklade, zvišale za 75 odstotkov!

Madžarske dajatve. „Pesti Naplo“ poroča, da je reparacijska komisija poleg

zahtev, da mora Madžarska oddajati letno 28.000 komadov goveje živine. 25.000 konj in 20.000 ovac za dobo 30 let v razdelitev med poškodovane sovražne države, vzela na znanje tudi zahtevo po letni oddaji premoga iz Baranske.

Militarizem v sovjetski Rusiji. V Kopenhagen je došlo poročilo, da je sovjetska vlada razglasila odredbo glede uvedbe dveletne vojaške dolžnosti, katere se prične z 18. letom.

Izvirna izpričevala. Radi pravilne uporabe razpisa C. br. 64.462 z dne 3. novembra 1921 izdaja generalna direkcija carin sledeče navodilo: V zmislu razpisa C. br. 2445/1919 je dogovorjena uporaba pogodbene (minimalne) carinske tarife na podlagi izvirnega izpričevala, v katerem krajevne oblasti potrjujejo, da je predmetno blago iz ugovorne države. Če pa izdajajo taka izvirna izpričevala krajevne oblasti v neugovornih državah in potrjujejo, da je predmetno blago iz ugovorne države, se carini blago brez ozira na izvirno izpričevalo po maksimalni carinski tarifi.

Vsem naročnikom!

Vsled vedno bolj naraščajoče draginje smo prisiljeni, zvišati naročnino listu na 15 dinarjev = 60 K letno, polletno 7.50 din. = 30 K, četrtletno 3.75 din. = 15 K, mesečno 1.50 din. = 6 K, vendar ostanemo še vedno cenejši kakor drugi listi. Posamezna številka stane 40 para = 1.60 K.

Obmejni Slovenci! Zbirajte naročnike za „Mursko Stražo“! Oglašujte v njej! Uspeh bo zasiguran!

Dopisi.

Gornja Radgona. Dramatično društvo nam je pripravilo za soboto in nedeljo (14. in 15. t. m.) „Nebesa na zemlji“. Prva predstava v soboto je bila bolj generalna vaja s vstopnino, druga predstava pa je bila, kakor se spodobi. Igralci so vsi pokazali, da nekaj znajo, nekateri so se celo odlikovali. Glavna napaka je bila, da je imel režiser glavno vlogo, ko je vendar zavzel s tolikim ogromnim poslom režije in odra. Igra ima polno finih zapletljivost. Zelo dobri so bili gg. Balon, gdč. Floretti in baron g. Šterbenca. Tudi ženske vloge so bile v kostumih lepše nego v igri. Najboljša je bila g. Mavričeva v svoji vlogi. Igranje je bilo za diletantski oder primerno. Želeli je le, da se ponudi publiki kako pristno slovensko delo brez neokusnih sprememb. — O predstavah smo dobili tri ocene, katerih pa ne moremo priobčiti,

Nekega dne pa sem taval zopet po moji samotni pešpoti, ves zamaknjen v skrivnost njene povesti. Iz težkih misli me vzdrami pesem veselih deklet:

„Kje so moje rožice...“

Pozneje v življenju vem, da sem se večkrat vprašal, kje so moje rožice, četudi nisem dobil odgovora. Kadar sem bil vesel, nisem našel svojemu veselju pravega cilja in če sem bil žalosten, ni bilo duše, kateri bi se potožil. In danes, ko se je zagrizlo v vse moje žile ono prepričanje o naglo se bližajočih korakih Bele Žene bi rad bil kakor otrok s smehom čistim in nedolžnim...

Spoznal sem na koncu, da je vse naše stremljenje velika pesem, polna najrazličnejših arij in melodij. Vse je pesem. Lepa ali nespoodobna, odurna in odvrtna. Ali ena je, ki mi je zajela vso globokost moje duše, vso mojo mladost in vse moje misli — — —

„Gozdič je že zelen...“

Ta melodija je postala moja strast, moja ljubezen. Kadarkoli jo čujem, ali zamislim — mi je nova in lepa in iskrena, resnična — podoba iz mojih neutešnih hrepenenj. Spominja me na bitje, ki trpi, a je v svetu mojih misli visoko, vzvišeno, neskončno dobro in nad vsem minljivim — plemenito.

Pesem ne umre. Pesem je vesoljna. V očeh je; v pogledih trdih in udanih. V ustnih je: v besedah in poljubih. Povsod, povsod...

In če čuješ lepo pesem, se ti milo stori

Po poti prihaja dekle. Mlado je in lepo kakor lilijin cvet. In rosa mu je na licih, v lasih, v očeh in morda tudi v mladi duši — — —

Takrat je nehote zapelo v meni:

„Je pa davi slanica pala — — —“

Dasem sem videl le roso v njenih očeh, sem se spomnil slane, ki je vmorila lepe rožice. Hotel sem pregnati to prvo melodijo, pa nisem mogel. — In da vam opišem to dekle? Za njeno dušo, ki je gledala iz njenih očesc nimam primernih besed in se bojim, da ne bi z nepremišljenim izrazom žalil ali skrunil lepote njene duše.

Odšla je. A njena slika je ostala v meni in tudi melodija brez besed, zapeta od njenih ust:

„Tudi ti boš nosil — v srcu veli cvet...“

Šel sem dalje. Podnevi je bilo. Vojaki novinci, po slovenski tradiciji pijani do onemoglosti so vreščali v predmestni krčmi. Na uho mi udari ostudna klafrarska melodija in me zabolilo globoko v mojo dušo. Od takrat me grize očitek, strašnejši od smrtnega greha in mi pravi: Kako more človek zatajiti Sebe, Svojega Boga in dostojanstvo Svoje na račun neke svobode — — —. Koliko laži je v tem in strašnih očitkih! In pesem naj služi v to, da se obrne človek, podoba božja v lastnem blatu in pokaže poslušajočemu svojo veličino in dostojanstvo človekovo... — — —

ker si nasprotujejo. Ker nas za podrobno kritiko ni nihče pooblastil, smatramo, da taka ne bi bila temu ali onemu všeč ter se je vzdržujemo. Dovoljujemo si opomniti samo eno, namreč to, da si naj Dramatično društvo vzame za smernico: pozitivno delo v korist obmejnega slovenstva.

Gornja Radgona. Občni zbor Kmet. bralnega društva v G. Radgoni se vrši v nedeljo dne 29. januarja t. l. v dvorani Posojilnice. Dnevni red je sledeči: 1. Poročilo odbornikov. 2. Predložitev računov. 3. Določitev članarine. 4. Volitev odbora in 5. Slučajnosti. Začetek 3 uri popoldne po večernicah. Vsi člani, somišljeniki in prijatelji se vabijo k številni udeležbi. Odbor.

Gornja Radgona. Darovi. Za Jugosl. Matico nam je poslal namesto cvetic na grob g. Janko Pelcl — g. Vilko Baebler iz Ptuja 50 K in jednaki znesek za Obmejni tiskovni sklad. Prirčna hvala! — Nadalje je nabral med veselo lovsko družbo redar g. A. Renko znesek 220 za Jug. Matico.

Gornja Radgona. Smrtni slučaj. Prošli teden smo zopet imeli dva smrtna slučaj: Umrta je g. Antonija Just, v starosti 49 let in v četrtek 19. t. m. g. Jernej Škrobar, cerkveni ključar. N. v m. p.!

Kmetijskemu listu. (O culukafrih). V zadnji številki ste blagovolili napasti naš list radi članka „Culukafrska kultura“, izvajajoč, da zamore na ta način pisati samo popolnoma podivjan culukafer. Zdaj pa, — spoštovani gospod glavni (ne „odgovorni“) urednik „Kmetijskega lista“ dovolite eno vprašanje: Ali sploh veste, pod kakšnimi okoliščinami je nastal omenjeni članek? Ali veste, da je nastal radi skrajno surovega in milo rečeno nečloveškega postopanja individuja, ki se predstavlja javnosti kot vodja Vaše že itak preveč diskreditirane stranke? Če veste to, potem mi odgovorite — ampak prosim čisto stvarno, brez najmanjše primesi strankarske strasti, kako bi Vi imenovali oni stvor, ki bi ob prisotnosti tisočglave množice žalujočih pogrebcev motil verski obred pogreba in začel besno streljati v trenutku, ko bi se krsta (recimo Vašega političnega nasprotnika ali pa prijatelja, ker v objemu smrti smo vsi jednaki) pomikala mimo hiše? Da doseže sramoten čin svoj vrhunec bi ta „prijatelj“ še poleg vsega za hip razobesil slovensko trobojnico in rabil javno izraze, katere normalni ljudje porabljamo za živali. Odgovorite nam, gospod urednik in dajte svojo objektivno sodbo o človeku, ki bi napravil nekaj takega, kar sem pravkar opisal! Kajne, da je izraz „culukafer“ premil za tako prikazen?! Kje je surovost; ali v opisanem dejanju, ali v kritiki dejanja? Vi dobro veste, s kakšnim namenom smo pisali o tem nekulturnem dogodku.

Kmetijskem listu stresa Komarov Mihalek svoje oslarije. On pravi, da je iz „Hüde lükne“, po njegovih čečkarajah pa sodimo, da ima v glavi „hüdo lükno“. Tako se znaša nad ubogega kaplana pri Sv. Jurju, pa mu očita, da je dopisnik „Murske Straže“. No, to bi ne bilo najhujše, ko bi bilo res. V „Mursko Stražo“ pišejo kmetje, pošteni slovenski kmetje. Dopisunček je zelo kratkoviden, ko predbaciva neke „Bauernkalender“. Ako ima malo soli v glavi, pač mora vedeti, da se „Bauernkalender“ tiska v Avstriji in da je prišel na našo stran gotovo s pomočjo državotvorne carinske oblasti, kateri menda ne boste predbacivali „klerikalstva“; ali pač? — Kdo ima torej zaslugo, da se „Bauern-

pri srcu, ker je v tebi še Bog. In pesem te spremlja povsod; še v sanjah je pri tebi in ti govori mile besede: To je rad pel ta in oni; ta se je dopadla njej... In pesem od ljube mamice? In še pesem, drobna, plaha melodija o stoterih nepoplačanih ljubeznih in skritih dobrotah —

Meni so pesmi neizrečno mile in sladke. Jaz ljubim melodično narodno pesem in zdaj, ko vidim, kako se trese moje šibko telo pred koncem onega, kar imenujejo „materijalisti“ življenje me ni strah, da bi umrla moja ljubezen: moja pesem. —

Iz slike moje mladosti je spral dež trpkih preskušanj malodane vse pestre barve, a ostala je melodija, lepa in čarobna. Od vseh priseg in obetanj so mi ostale le melodije kakor šopek vseh nedoseženih ljubezni, vseh bolesti in radosti — — —

In ta šopek je samotna melodija mojega neutešenega hrepenenja.

Ko bom zadremal, da zaslanjam znova vse melodije, ki so se kdaj smehljale moji mladosti, takrat:

„Pomlad že prišla bo...“

kalender“ razširja po slovenski Prlekiji?! Odgovorite! In če je ta roba prišla pravilno k nam, katere oblast je toliko nezavedna, da ni uvoza teh knjig preprečila?! — Komarov Mihalek pa mora gotovo imeti v svoji glavi „hüdo lükno“.

„Državna posredovalnica za delo“ podružnica za Prekmurje v Murski Soboti poroča, da se je tega zavoda poslužilo v 1921. letu 7393 strank in sicer: 3630 delodajalcev in 3763 delojemalcev. Posredovanj se je pa izvršilo 3270. Iščejo se gozdni delavci, rudarji in gradbeni delavci. Vsi, ki želijo iti na to delo naj se zglasijo pri gorvem uradu!

Kapela. (Aretacija.) Tu je bil radi utemeljenega suma poneverbe večjih svot aretiran Jan. Ev. Stuhec, katerega je po njegovem bahavem nastopanju poznala daljna okolica. Ker je bil sekvester večjih posestev je to svojo službo zlorabljal v sebične namene in nič hudega sluteče posestnike potegnil za precejšnje zneske, ki presegajo do sedaj svoto 200.000 kron. Nepošteni sekvester je sedaj pod ključem in premišljuje svoje življenje ter je najbrže že prišel na to, da je ključ do sreče in blagostanja edino le poštenost. Zapeljanemu človeku tega ne smemo toliko šteti v zlo, ker je žrtev časa, ki je prepolnjen z ogabnim materijalizmom. Pomilovati je le, da je vsled pomanjkljive vzgoje zavrgel čut poštenja. — Aretirani je politično pristaš samostojne kmet. stranke. O poteku preiskave in o končnem izidu cele zadeve bomo poročali.

Bučočevci. V zadnjem „Kmetijskem Listu“ razpravlja neka slabostojna čenča o nekem najdenem rokopisu, ki je bil poslan „Murski Straži“. Ako je bil rokopis poslan uredništvu, se je po natisu dosledno sežgal, ako pa ni bil priobčen, pa ga je urednik uničil in v listnici uredništva poučil dopisnika o zadevi. Ako se je kak dopis „našel“, je bil gotovo ukraden po načinu ciganske morale. Le spregovorite o rokopisu, vi čisti ljudje!

Veržej. (Marijanišče.) Gojenci tukajšnega salezijanskega zavoda priredijo v nedeljo, dne 29. januarja pomenljivo svetopisemsko igro „Izgubljeni sin“. Vstopnina: I. sedeži 3 din. II. 2 din. III. 1 din. Stojišča 1/2 din. — Predprodaja vstopnic v Veržeju v trgovini M. Koroša; Starinovi vasi v gostilni Prelog. — Čisti dobiček je namenjen za nabavo baldahina (nebo) za Marijanišče.

Veržej. Poročilo o delovanju „Dekliške zveze“ v Veržeju od ustanovitve dne 27. junija 1920 do občnega zbora dne 8. januarja 1922. Ustanovitelj zveze vlč. g. Fran Sal. Gomilšek. — V tem času je Dekliška zveza priredila 18 poučnih shodov z 19. govori in 30 deklamacijami. Med predavanji je posebno omeniti vele-pomenljive govore vlč. g. ravnatelja Marijanišča, ki so se trudili vcepiti v srca mladine ljubezen in zvestobo do Boga in domovine ter jo vneti za lepo, čednostno življenje. — Odborovih sej je bilo sedem. — Gledaliških predstav istotako sedem s 13 igrami in sicer: „Ljubezen Marijinega otroka“ in „K mamici“, „Domovina“ in „Carovnica“, „Najdena hči“ in „Strahovi“, „Dve materi“ in „Ubogljiva Urška“, „Tri cvetlice“ (za god vlč. g. ravnatelja), „Na krivih potih“ in „Bogata teta“, „Večna mladost in lepota“ in „Jeza nad petelinom“. — Ustanovil se je tudi evharistični odsek. Dekliška zveza se je po svojih zastopnicah udeležila dekanijskega dekliškega shoda pri sv. Križu, dne 5. sept. 1920 in Dekliš. organizacijskega tečaja v Mariboru, dne 27. novembra 1921. — Po občnem zboru dne 8. januarja se je izvolil sledeči odbor: Predsednica: Marija Koroša. Podpredsednica: Tončka Kovačič. Tajnica: Malka Janežič. Knjižničarka: Julka Janežič. Blagajničarka: Mar. Stuhec. — Božje Srce Jezusovo in Marija Pomočnica, posebna zaščitnica naše mladine naj jo krepita, da vstraja na začrtani poti!

Cezanjevci pri Ljutomeru: Redni občni zbor bralnega društva v Cezanjevcih se vrši dne 22. januarja t. l. ob 14. uri v šolskem poslopju. Pričakujem polnoštevilno udeležbo. Predsednik.

Ljutomer. V Ljutomeru in okolici se že dalj časa opaža, da se prebivalstvo še ni dovolj okledilo svojega krajevnega glasila „Murske Straže“. Ljutomer ima sicer lepo število naročnikov in tudi novi se često oglašajo, pa to je vse premalo. Ako bomo naše krajevno obmejno glasilo dovolj razširili in podkrepili bomo z istim tudi nekaj dosegli. Tudi dopisniki se pridno oglašajo, kakor se vidi iz predalov lista; torej ne manjka dobre volje. Naš list ugaja vsakemu nepristranskemu, poštememu obmejnemu Slovincu. En liter vina manj — pa imaš časopis za celo leto. Na delo za „Mursko Stražo“.

Ljutomer. Zveza viničarjev JSZ v Ljutomeru, naznanja, da ima v nedeljo dne 29. januarja 1922 po rani službi božji

ob 1/29. uri v gostilni „Triglav“ svoj letni občni zbor. Na katerem bode poročal zastopnik iz Ljubljane o važnosti organizacije. Na dnevnem redu je volitev novega odbora, poročilo tajnika o letošnjem računu in podporah. Vodstvo pozivlja vse člane in prijatelje da se občnega zbora v obilnem številu udeležijo.

Ljutomer. Še enkrat Charlerjeva teta. (Odgovor na vprašanje: „Kaj je torej res?“) Smatram, da je Dramatski odsek društvo, katero ima samo namen, gojiti dramatiko in širiti s tem izobrazbo med ljudstvo. Na drugi strani pa naj bi bilo Ljutomerčanom nekako nadomestilo za naša gledališča, do katerih pridemo tako malo kedaj. Zato pa od društva, ki ima samo namen gojiti dramatiko, (jih je tudi precej dobrih iger že spravilo čez oder —) lahko zahtevamo nekaj več, kakor pa recimo od vaških fantov če se spravijo skupaj in igrajo kako težjo igro. Res ne vem, kakšen pomen naj ima takšno pavšalno hvalisanje in čestitanje od prvega do zadnjega, kakor se je to zgodilo pri Charlerjevi teti. Če smatra g. poročevalec že to za „izvrstno“ igranje, da vidi na odru moškega v korzetu ali pa da se miza tako prevrne, da se potere nekaj črepin potem mora biti res prav skromen v svojih zahtevah od igralcev. Zato ponovno povdarjam, da za prihodnjič pričakujemo kaj boljšega da bode „res“ izvrstno! — Opazovalec. (Andiatum et altera pars! bi zaklical če bi se mi ljubilo, razvneti ljutomerške igralce za slično polemiko. Ljudje božji! Povejte si, kaj hočete in vsak naj dela po svojih močeh za prospeh domačega odra. Slepa hvala je zelo kvarna! Uredn.)

Gospodarstvo

Jugoslovanska trta.

(Iz konference drž. vinarских strokovnjakov.)

(Konec.)

VII. točka: „O pobijanju falsifikovanja vina v državi. Zakon o prometu z vinom. Zakonodajstvo v zaščito vinarstva sploh.“

Rezolucija: „a) Da poljedelsko ministrstvo izdela projekt zakona o prometu z vinom, kateri mora veljati za celo državo.“

b) Taj projekt je podvrči oceni odrejenih strokovnjakov iz vseh pokrajin; potem ga je pretresti na skupni konferenci iz vseh pokrajin delegiranih strokovnjakov.

c) Z zakonom je v glavnem preprečiti umetno pomnoževanje vina.

d) Zakon o obnavljanju in pospeševanju vinogradništva v Srbiji od 22. marca 1921, kateri v glavnem zadovoljava potrebe in interese vseh pokrajin, vzeti je kot bazo za sestavo tozadavnega definitivnega zakona za celo državo; dotlej pa se naj prvi v mejah možnosti uporablja tudi v ostalih pokrajinah.“

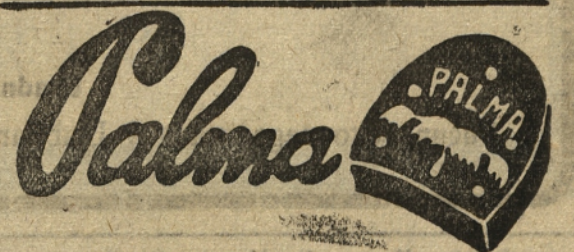
VIII. točka: „O tuzemske in inozemske vinske trgovini (prometu). Notranje in mednarodne ovire prometa in izvoza vina (dača, trošarina, carina). Transport in zastopstvo v inozemstvu. Dača na žganjekuho tropin.“

Rezolucija: „a) Da se trgovina z vinom v tuzemstvu regulira v prvi vrsti z osnovanjem vinarских zadrug v vseh naših krajih.“

b) Da se dača na proizvodnjo vina in žganja povsod ukine in ta se trošarina na vino zniža.

c) Da se transportne tarife za vino na železnicah in brodovih zniža, posebno še za Dalmacijo in Hercegovino.

d) Da se carina na izvoz vina, kakor i žganja več ne uvede.

nerazdrljive kaučuk-pete za čevlje.

e) Da se na uvoz vina iz inozemstva, posebno iz Italije in Grčije, določi carina od najmanjše 200 Din. za hektoliter in da se temu sorazmerno poveča tudi carina na grozdje in ostale produkte vinske trte.

f) Da se zagotovi direktni transport za naša vina preko Avstrije, katera grede na Češko in Poljsko.

g) Da zamorejo vinski trgovci postati samo kvalificirani kletarji s strokovnim izpitom.

h) Da se pri naših konzulatih v Češki, Poljski in v Avstriji vodi natančne zapiske o uvozu vina v te države.

i) Da se olajša pri carinarnicah povratek naših praznih vinskih sodov, v katerih se je vino izvozilo.

j) Da centralna vlada pospešuje ustanovitev in okrepitev „Saveza Jugoslovanskih vinogradar“, kot velevažne institucije za medsebojno spoznanje in napredek vinogradarstva, za obveščanje vinogradnikov o stanju svetovne vinske trgovine itd.

k) Da se vinski trgovci, kateri ustanove vinska skladišča v inozemstvu, nagrade od strani države.

IX. točka: „Pregled in poskušnja vin, prinešenih od raznih delegatov v svrhu spoznavanja tipov vina iz raznih pokrajin.“

Spoznalo se je:

a) da so vina iz vinograda vinarske in sadjarske šole v Bukovem in iz okoliških krajskih vinogradov, kakor bela tako in črna, dobro vzgojena, čiste in harmoničnega okusa:

b) Vojvodinska vina, po večini bela, so enoličnega značaja, kot namizna, lahka vina z malo ekstrakta, lepo ohranjena in dobro negovana.

c) Hrvatska vina so bila manj zastopana. V značaju približujejo se ona iz juga vojvodinskim, a ona iz severa slovenskim vinom;

d) Slovenska vina so bila odlično odgojena in vrlo dobre kvalitete, z po največ fino, nežno cvetlico. Navadna namizna vina imajo tip vin iz severnih krajev z nekoliko več kiseline.

e) Dalmatinska vina se morajo deliti v tri karakteristične skupine: namizna, dezertna in vina za res z drugimi vini. Dobro vzgojena in najmočnejša o vseh ostalih vin.

f) Bosansko-Hercegovskih vin iz hercegovskih leg je bilo malo, a v zelo dobrih vzorcih žilavke in blatine. Kletarski zelo dobro odgojena, harmoničnega značaja, sveža in bogata na alkoholu.

Navedene resolucije smatrati je kot podlagi za nadaljnje delovanje poljedelskega ministristva in vseh njemu podrejenih organov in strokovnjakov.

Pred ogledalom more vsakdo vsaki dan opaziti kako se lepše in mlajše izgleda, ako se uporablja lekarnarja Fellerja že čez 25 let priljubljena in priznana sredstva za lepoto: Fellerova „Elsa“ pomada za lice, Fellerova „Elsa“ Tanochina pomada za rast las (2 lončka ene vrste teh pomad skupaj z poštnino 52 Kr.) Fellerovo „Elsa“-lilijno mlečno milo, najboljšje „milo lepote“ 4 kosi poštnine prosto 90 Kr. Eugen V. Feller, Stubica donja Elsatrg št. 326 Hrvaško. pom

Kaj je Elsafluid — to se zna!
Lekarnar Feller — Stubica!

Kdor se poslužuje kakega oglasa (inserata), naj se sklicuje na to, da je istega čital v „Murski Straži“!

Listnica uredništva.

G. Radgona: O zadevi protekcije, katero uživa neki človek brez posla od strani polit. komisarijata so poizvedbe v teku in stvar dozori, objavim. Upam, da mi bo v prih. številki mogoče posvetiti v gnilobo od Vas opisanih razmer. — **Ljutomer:** Vaše mnenje o „Verigi“ sem črtal iz enostavnega razloga, ker je to igra globoke vzgojne vsebine in ni baš lahka. Ljutomerskemu odru bi delala čast. Drugo priobčim, da bodo imeli Ljutomerčani z Vami veselje. Pa še pišite! **R. F. Krapje:** Poslano je za podlistek nerabno. Za šolsko nalogo bi bilo dobro. Ne odrekam Vam talenta in če se boste urili v pisanju, se utegnete izuriti v dobrega poročevalca. Za sedaj sem položil poslano v — koš. — **Lutverci.** Glede meroizkusnih razmer in Vaše zadeve prihodnjič. — **M. H. Sv. Jurij ob Ščavnici:** Vaše dobromišljeno pismo sem čital s posebnim veseljem in ne rečem, da nimate prav. List sam na sebi se itak izdaja le s pomočjo idealnega žrtvovanja. Prilogo listu dati, za sedaj ne kaže. Vzrok ste sami povedali. — **Sicer** pa eno vprašanje: Ali se spominjate, da sem otvoril v listu svojčas „mladinski vestnik“ s pozivom, da naj obmejna slov. mladina v tem predalu pokaže sebe. Niti za tisti predal ni bilo gradiva. Zato boste dobro storili, pa nam Vi, ali katerakoli iz Vašega po delavnosti in navdušenosti daleč na okrog znanega krožka poslali novice in poročila, pa tudi kak dober nasvet itd. Neizmerno Vam bom hvaležen, če to storite! **Bog živi!** — **S. S. Mala Nedelja:** Tako stvar pošljite v „Tabor“ — v našem listu ne bo uspeha z reklamo za preganjanje dolgega časa, ki ne bi smel biti na Slovenskem doma. Slovenska dekleta so z delom tako preobložena pa tudi toliko poštena, da ne bodo „za prazen nič“ dopisovala po nepotrebnem. Vaša ponudba za korespondencó je torej šla v koš; event. resno ženitbeno ponudbo pa radi priobčimo. Pa brez zamere! — **Vsem ostalim:** Mnogo gradiva smo odložili za prihodnjič. Prosimo potrpljenja. — **Dopisujte pridno.**

FRANJO ŽLEBNIK

MARICA ŽLEBNIK rojena KARBAŠ

POROČENA.

Ljubljana

Gornja Radgona

14. I. 1922

KORANIT

asbestni škrljevec, najboljšje sredstvo sedanjosti za pokrivanje streh in obloženje zidov. **Tovarna v Karlovcu** (Hrvatska).

Glavno zastopstvo za Slovenijo

Fran Hočevar, Moste, p. Žirovnica, Gor.

Stavbeniki, podjetniki in vsi, ki hočete imeti dobro pokrito streho, sigurno proti dežu, toči, snegu, požaru in viharju zahtevajte oferte

Obmejni Slovenci! Žrtvujte ob priliki društvenih prireditev kako svotico za Obmejni tiskovni sklad!

Učenec

za trgovino in steklarstvo se sprejme. Ponudbe pod „Pošten“ na upravo „Murske Straže.“

Jabolčne in hrušove divjake,

za razsaditev v drevesnice nudi Drevesnica I. Dolinšek št. 11j, p. Velenju.

8000 prvovrstnih

korenitih trt „Šmarnica“ proda Antonija Štuhec (Bolkova) Terbegovci 1. p. sv. Jurij ob Ščavnici.

Kdo?

ima kaj za prodati ali hoče kaj kupiti, naj inserira v „Murski Straži“, najbolj razširjen list v Prekmurju, Mursem polju in Slov. goricah.

Ženitbena ponudba.

Mlad, soliden gospod, abstinent se hoče oženiti s primerno žensko z nekaj premoženja. Samo resne ponudbe s sliko poslati pod šifro „Dobra valuta in mlada sreča“ na upravo lista. Tajnost strogo zajamčena.

Resna

ženitbena ponudba.

Mlad gospod želi vsled pomanjkanja znanja spoznati v svrhu ženitve z boljšo gospodično ali vdovo. One brez otrok imajo prednost. Samo resne ponudbe pod šifro „Dolarski princ“ na upravo lista. Tajnost zajamčena.

Klobuke

vsake vrste ima na prodaj J. Postružnik klobučar, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Obmejni Slovenci!

Zbirajte

za Obmejni tiskovni sklad

Pristopajte k

Jugoslovanski Matici!

TISKARNA PANONIJA GORNJA RADGONA

dobro in moderno opremljena se priporoča za točno, ceno in hitro izvršitev tiskovin vseh vrst kakor vizitk, vabil na plesne venčke, letnih zaključkov, brošur, lepakov, letakov, računov, pls. papirja, kuvertov itd.

RNJIŠTOVEZNIKA - RNJIŠTOVARNA - TRGOVINA S PAPIRJEV IN PISARNIŠKIMI POTREBŠČINAMI na drobno in debelo - ZALOŽBA ŠOLSkih RNJIŠTO

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. zadr. z neom. z.

sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem decembra h kapitalu;

daje posojila na vknjižbo, na poroštvo, menice, tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive; sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov; dela prošnje za vknjižbo posojil brezplačno; plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem; posreduje pri izmenjavi tujih valut (tujega denarja), vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila; daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593.

Telefon št. 3.